

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92594/2021
03.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Кравић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Бошко Жилић адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о захтеву Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету Гж 3636/2021.

Образложење

Виши суд у Новом Саду је дописом од 17.05.2021. године Врховном касационом суду доставио предмет Гж 3636/2021 уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да усвојен предлог туженог за подношење захтева Врховном касационом суду да се одреди други стварно надлежни суд за одлучивање по жалби туженог изјављеној против решења Основног суда у Новом Саду П 9045/2018 од 26.10.2020. године. Приложено је и решење Вишег суда у Новом Саду Гж 3636/2021 од 17.05.2021. године којим је усвојен предлог туженог за подношење захтева за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у овом предмету.

У предлогу за одређивање другог стварно надлежног суда тужени је навео да је већ пет пута у Вишем суду у Новом Саду поступала судија Душка Симић и увек доносила одлуку у корист супротне стране у поступку, због чега предлаже ради отклањања сумње у непристрасност тог суда, да Врховни касациони суд одреди други стварно надлежни суд за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и наводе из захтева Вишег суда у Новом Саду, Врховни касасциони суд је утврдио да у конкретном случају није испуњен ни један разлог за делегацију другог стварно надлежног суда, јер нема околности на основу чијег би поступања било очигледно да би се поступак пред другим стварно надлежним судом лакше спровео, а нема ни других разлога који би по свом значају били важни и оправдали тражену делегацију, нити се таквима могу сматрати разлози који су наведени у захтеву Вишег суда у Новом Саду и предлогу туженог.

На основу члана 62. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић